

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-182/10

Marie-Noëlle Solvay a další

v.

Région wallonne

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie)]

„Posuzování vlivů záměrů na životní prostředí — Pojem ‚zvláštní zákon‘ — Hodnota a dosah upřesnění uvedených v Průvodci použitím Aarhuské úmluvy — Povolení záměru při neexistenci příslušného posouzení jeho vlivů na životní prostředí — Přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí — Rozsah práva podat opravný prostředek — Směrnice o ‚stanovištích‘ — Plán nebo projekt, který má nepříznivý účinek na celistvost lokality — Naléhavý důvod převažujícího veřejného zájmu“

Shrnutí rozsudku

1. *Mezinárodní dohody — Dohody Společenství — Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) — Průvodce použitím uvedené úmluvy — Právní závaznost — Nedostatek*

(Aarhuská úmluva, čl. 2 odst. 2 a čl. 9 odst. 4; rozhodnutí Rady 2005/370)

2. *Životní prostředí — Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí — Směrnice 85/337 a úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) — Působnost — Záměry, jejichž jednotlivé části byly přijaty zvláštním vnitrostátním zákonem — Vynětí*

(Aarhuská úmluva, čl. 2 odst. 2; směrnice Rady 85/337, ve znění směrnice 2003/35, čl. 1 odst. 5; rozhodnutí Rady 2005/370)

3. *Životní prostředí — Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí — Směrnice 85/337 a úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) — Záměr přijatý vnitrostátním zákonem, na nějž se vztahuje směrnice — Právo podat opravný prostředek proti tomuto aktu — Působnost*

(Aarhuská úmluva, čl. 3 odst. 9 a čl. 9 odst. 2 až 4; směrnice Rady 85/337, ve znění směrnice 2003/35, čl. 1 odst. 5 a článek 10a; rozhodnutí Rady 2005/370)

4. *Životní prostředí — Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí — Směrnice 85/337 a úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) — Vydání nebo zamítnutí povolení záměru — Povinnost uvést odůvodnění — Rozsah*

(Aarhuská úmluva, čl. 6 odst. 9; směrnice Rady 85/337, ve znění směrnice 2003/35, čl. 9 odst. 1; rozhodnutí Rady 2005/370)

5. *Životní prostředí — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Směrnice 92/43 — Schválení plánu nebo záměru v chráněné lokalitě — Podmínky*

(Směrnice Rady 92/43, čl. 6 odst. 3)

6. *Životní prostředí — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Směrnice 92/43 — Schválení plánu nebo záměru v chráněné lokalitě z naléhavého důvodu převažujícího veřejného zájmu — Podmínka*

(Směrnice Rady 92/43, čl. 6 odst. 3 a 4)

1. Ač lze pro výklad čl. 2 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) přihlédnout k Průvodci použitím této úmluvy, tento Průvodce není právně závazný a nemá normativní obsah, který je přiznán ustanovením Aarhuské úmluvy.

(viz bod 28, výrok 1)

2. Článek 2 odst. 2 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) a čl. 1 odst. 5 směrnice 85/337 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice 2003/35, musí být vykládány v tom smyslu, že z působnosti těchto předpisů jsou vyloučeny pouze záměry, jejichž jednotlivé části byly přijaty zvláštním zákonem tak, že cílů uvedených předpisů bylo dosaženo prostřednictvím zákonodárského procesu. Vnitrostátnímu soudu přísluší ověřit, zda obě tyto podmínky byly dodrženy, s ohledem na obsah přijatého zákona a na celý zákonodárský proces, který vedl k jeho přijetí, a zejména na přípravné akty a parlamentní rozpravy. V tomto ohledu zákon, který pouze „schvaluje“ předchozí správní akt a pouze uvádí naléhavé důvody obecného zájmu, aniž byl předtím zahájen zákonodárský proces týkající se meritorní stránky věci, který by umožnil splnit uvedené podmínky, nelze považovat za zvláštní zákon ve smyslu čl. 1 odst. 5 směrnice 85/337, a nepostačuje tedy k tomu, aby byl záměr vyloučen z působnosti této dohody a z působnosti této směrnice, ve znění jejích změn.

(viz bod 43, výrok 2)

3. Článek 3 odst. 9 a čl. 9 odst. 2 až 4 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) a článek 10a směrnice 85/337 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice 2003/35, musí být vykládány v tom smyslu, že:

- pokud je záměr, na který se vztahují tato ustanovení, schválen zákonem, musí být možné, aby otázku, zda tento zákon splňuje podmínky stanovené v čl. 1 odst. 5 této směrnice, ve znění změn, přezkoumal podle vnitrostátních procesních pravidel soud nebo nezávislý a nestranný orgán zřízený zákonem;
- v případě, že by proti takovému zákonu nebylo možné podat opravný prostředek povahy a rozsahu, jež byly uvedeny výše, příslušelo by každému vnitrostátnímu soudu, kterému byla v rámci jeho pravomoci věc předložena, aby provedl přezkum popsany v předchozí odrážce a vyvodil z něj případně takové důsledky, že tento zákon nepoužije.

(viz bod 52, výrok 3)

4. Článek 4 směrnice 85/337 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice 2003/35, musí být vykládán v tom smyslu, že nevyžaduje, aby samo rozhodnutí nepodrobit záměr uvedený v příloze II uvedené směrnice posouzení obsahovalo důvody, na

základě kterých příslušný orgán rozhodl o tom, že posouzení není nutné, ale že v případě, že o to zúčastněná osoba požádá, má příslušný správní orgán povinnost sdělit jí důvody, na základě kterých bylo rozhodnutí přijato, nebo poskytnout v rámci odpovědi na předloženou žádost relevantní informace a podklady. Tento výklad lze obdobně použít na čl. 9 odst. 1 směrnice 85/337, jakož i na čl. 6 odst. 9 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva), který má v podstatě podobný obsah jako čl. 9 odst. 1 směrnice 85/337.

Článek 6 odst. 9 Aarhuské úmluvy a čl. 9 odst. 1 směrnice 85/337 musí být tudíž vykládány v tom smyslu, že nevyžadují, aby samo rozhodnutí o vydání nebo zamítnutí povolení určitého záměru obsahovalo důvody, na základě kterých příslušný orgán rozhodl o tom, že toto rozhodnutí bylo nutné. Nicméně v případě, že o to zúčastněná osoba požádá, má příslušný orgán povinnost sdělit jí důvody, na základě kterých bylo toto rozhodnutí přijato, nebo poskytnout v rámci odpovědi na předloženou žádost relevantní informace a podklady.

(viz body 54–55, 63–64, výrok 4)

5. Článek 6 odst. 3 směrnice 92/43 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje, aby vnitrostátní orgán, i když se jedná o zákonodárny orgán, schválil plán nebo projekt, aniž se ujistil, že nebude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality.

Ke schválení plánu nebo záměru může totiž dojít pouze za podmínky, že příslušné orgány získaly jistotu, že nebude mít nepříznivé účinky na celistvost příslušné lokality. O takový případ jde tehdy, když z vědeckého hlediska nepřetrvává žádná důvodná pochybnost o neexistenci takových účinků. Kromě toho důvodná pochybnost o neexistenci nepříznivých účinků na celistvost dotčené lokality z vědeckého hlediska nesmí přetrvávat v okamžiku přijetí rozhodnutí povolujícího realizaci projektu.

(viz body 67, 70, výrok 5)

6. Článek 6 odst. 4 směrnice 92/43 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin musí být, jakožto výjimka ze schvalovacího kritéria uvedeného ve druhé větě odstavce 3 uvedeného článku, vykládán striktně. Kromě toho jej lze použít pouze poté, co byly účinky plánu nebo projektu přezkoumány podle čl. 6 odst. 3 uvedené směrnice. Znalost těchto účinků s ohledem na cíle ochrany, které se týkají dotčené lokality, totiž představuje nezbytnou podmínku pro použití uvedeného čl. 6 odst. 4, jelikož v opačném případě nemůže být žádná podmínka pro použití této výjimky přezkoumána. Přezkum případných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu a přezkum alternativních řešení, která by lokalitu poškodila méně, totiž vyžaduje porovnání s poškozením lokality, které by posuzovaný plán nebo projekt způsobil. Kromě toho musí být účinky na uvedenou lokalitu definovány přesně, aby mohla být určena povaha případných kompenzačních opatření.

Práce určené k vybudování či rozšíření podniku přitom v zásadě splňují tyto podmínky pouze ve výjimečných případech.

Článek 6 odst. 4 směrnice 92/43 musí být proto vykládán v tom smyslu, že vybudování infrastruktury určené k umístění administrativního centra nemůže být v zásadě považováno za naléhavý důvod převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru, ve smyslu tohoto ustanovení, který by odůvodňoval provedení plánu nebo projektu, jenž má nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality.

(viz body 73–74, 76, 79, výrok 6)